

SXEDIO.H98

7.10.1963: ΕΤΟΙΜΟΙ ΟΙ ΛΟΧΟΙ ΕΦΕΔΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΜΥΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΑΚΡΙΤΑΣ

Στην οργάνωση ΑΚΡΙΤΑΣ εντάχθηκαν σε μεγάλο βαθμό και πολλοί αξιωματικοί του Κυπριακού Στρατού και αξιωματικοί και άνδρες της Αστυνομίας.

Ετσι ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης ανέλαβε Αρχηγός με το ψευδώνυμο Ακρίτας. Ο Νίκος Κόσης ήταν ο Επιτελάρχης και ο Γλαύκος Κληρίδης Υπεύθυνος του Γραφείου Επιχειρήσεων.

Ουσιαστικός Αρχηγός ήταν ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης. Αλλα σημαντικά πόστα είχαν δοθεί στον τότε Υπουργό Εργασίας Τάσσο Παπαδόπουλο και το βουλευτή Λέλλο Δημητριάδη.

Η πείρα του Επιτελάρχη Νίκου Κόση αλλά και του Αρχηγού Πολύκαρπου Γιωρκάτζη και των άλλων επιτελών της Οργάνωσης περιοριζόταν ουσιαστικά στον τομέα του αντάρτικου περισσότερο παρά στο στρατιωτικό τομέα.

Τα δεδομένα τώρα άλλαζαν άρδην γιατί έπρεπε να οργανωθούν ομάδες, να εκπαιδευθούν μυστικά μεν αλλά με πραγματικά πυρά και στην τακτική ενός πολέμου που θα περιλάμβανε από οδομαχίες στην ανάγκη, αν χρειαζόταν στις πόλεις, μέχρι και απόκρουση τουρκικής εισβολής.

Το αντάρτικο της ΕΟΚΑ πρόβλεπε οι ομάδες να караδοκούν και να κτυπούν και να φεύγουν. Τώρα ίσως χρειαζόταν να δώσουν πραγματικές μάχες και να καταλάβουν περιοχές και να εξουδετερώσουν θέσεις του αντιπάλου.

Ετσι οι άνδρες της Οργάνωσης χρειάζονταν κατάλληλη εκπαίδευση και προπαντός σχέδια ώστε να μπορούν να αντιδρούν σαν οργανωμένα τμήματα.

Το πρόβλημα αυτό ξεπεράστηκε πολύ εύκολα. Στην Κύπρο υπήρχε μόνιμη Ελληνική Στρατιωτική Δύναμη, η ΕΛΔΥΚ η οποία όταν προσεγγίστηκε δεν το αρνήθηκε.

Στην Κύπρο υπηρετούσε εκείνη την περίοδο ένας

αποφασιστικός αξιωματικός που πρόθυμα ανέλαβε να βοηθήσει στην ετοιμασία όλων των σχεδίων της οργάνωσης- και του κράτους ευρύτερα: Ο Δημήτριος Ιωαννίδης, μετέπειτα ουσιαστικός αρχηγός της Χούντας στην Ελλάδα του **1967** που διενήργησε και το πραξικόπημα του Ιουλίου του **1974** στην Κύπρο και οδήγησε τον τόπο στην καταστροφή.

Με αυτό τον αξιωματικό και μερικούς άλλους όπως θυμάται ο Νίκος Κόσης συνεργάστηκε για ένα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Ο κοινός εχθρός που φαινόταν να επέρχεται ή που εξύφαινε σχέδια ένωνε τους πάντες. Από την άλλη οι Κύπριοι για πρώτη φορά έρχονταν ουσιαστικά σε επαφή με ελλαδίτες αξιωματικούς και ο σεβασμός προς αυτούς ήταν απεριόριστος.

Σαν μπήκαν τα θεμέλια της οργάνωσης κι άρχισαν να καταρτίζονται τα σχέδια αποφασίστηκε η οργάνωση άσκησης επί χάρτου για να πάρουν όλα τα ευρύτερα στελέχη της μια γεύση του τι έπρεπε να αναμένεται.

Η άσκηση έγινε σε ένα από τα πιο ασφαλισμένα μέρη της νήσου όπου ήταν αδύνατο να επισημανθεί από το άγρυπνο μάτι των Τούρκων κατασκόπων: Την εξοχική κατοικία του Προέδρου Μακαρίου στο Τρόδος. Ήταν μια άσκηση που αποτελεί ακόμη μια ένδειξη ότι ο Μακάριος γνώριζε για την οργάνωση Ακρίτας.

Ο Γεώργιος Ιωαννίδης, στέλεχος της Οργάνωσης στην Πάφο, βουλευτής κι αργότερα Υπουργός Εσωτερικών, μας ανέφερε λίγο πριν από το θάνατο του ότι η επιτελική άσκηση έγινε γύρω στα τέλη του **1962**.

Σκοπός της άσκησης επί χάρτου ήταν, σύμφωνα με το Γεώργιο Ιωαννίδη, να διαπιστωθεί ο συντονισμός της δράσης των διαφόρων γραφείων της οργάνωσης.

Η άσκηση κράτησε **36** ώρες κι οι διάφοροι επιτελικοί και τα βασικά στελέχη της οργάνωσης από τις διάφορες επαρχίες διανυκτέρευσαν στο Τρόδος.

Σαν η άσκηση των υπευθύνων των διαφόρων τομέων, που έγινε υπό την καθοδήγηση Ελλήνων και κυπρίων αξιωματικών του στρατού τέλειωσε, τα

ανώτατα στελέχη της οργάνωσης προχώρησαν στην περαιτέρω οργάνωση και τη δημιουργία λόχων.

Ο Επιτελάρχης Νίκος Κόσης θυμάται ότι η οργάνωση διευρύνθηκε πολύ γρήγορα και μέσα σε λίγους μήνες αριθμούσε αρκετές χιλιάδες άνδρες.

Δεν υπήρχε περίπτωση άρνησης προσφοράς όταν αυτοί που το ζητούσαν ήταν το δίδυμο των πανίσχυρων ανδρών της εποχής εκείνης Πολύκαρπος Γιωρκάτζης και Νίκος Κόσης.

Οπλισμός δεν υπήρχε αρκετός κι οι άνδρες εκπαιδεύονταν, κυρίως από ελλαδίτες και κυπρίους αξιωματικούς με μερικά όπλα που έπαιρναν μαζί τους κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσης.

Η εκπαίδευση γινόταν σε απομονωμένες περιοχές ή σε στρατόπεδα του Κυπριακού Στρατού, όπως το Μάμμαρι, όπου δεν υπηρετούσαν Τουρκοκύπριοι κι αυτό και πάλι με κάθε προφύλαξη για να μη γίνουν αντιληπτοί από τους Τούρκους που παραφύλαγαν παντού και παρακολουθούσαν κάθε ύποπτη κίνηση.

Τον Οκτώβρη του **1963** η Οργάνωση έφθανε σε πολύ ψηλά επίπεδα, αλλά όχι στο σημείο που ήθελε ο Επιτελάρχης Νίκος Κόσης, όπως θα δούμε στη συνέχεια.

Η Οργάνωση θα αποτελούσε την Εφεδρεία των μάχιμων δυνάμεων του κράτους (δηλαδή των Ελλήνων που υπηρετούσαν στον Κυπριακό Στρατό και την Αστυνομία) κι οι άνδρες της θα κάλυπταν, σύμφωνα με τα σχέδια, τα νώτα των δυνάμεων αυτών και θα έσπευδαν προς ενίσχυση τους στην πρώτη γραμμή σε μια ενδεχόμενη έκρηξη συγκρούσεων με τους Τούρκους.

Σε ένα επίσημο έγγραφο του Αρχηγείου του Κυπριακού Στρατού αναφερόταν γύρω από την ίδρυση της Εφεδρείας του αρχηγείου σε μια μελλοντική μάχη στη Λευκωσία.

ΕΦΕΔΡΕΙΑ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΧΗΝ ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

1. ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ-ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΜΟΝΑΔΟΣ.

α). Την **7/10/63** εκλήθη υπό της Οργάνωσης ο Ταγ/ρχης του Κυπρ. Στρατού **ΦΩΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ** και του ανετέθη η

συγκρότησις στρατ. Μονάδος με την αποστολήν της Εφεδρείας του Αρχηγείου. Κατόπιν συντόνων προσπαθειών τη συνεργασία του Επιτελάρχου Βουλευτού ΚΟΣΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ κατωρθώθη εντός βραχυτάτου χρονικού διαστήματος η συγκρότησις της Εφεδρείας του Αρχηγείου και την 11/10/63 ήρξατο η εκπαίδευσις ταύτης.

β). Η Μονάς συνεκροτήθη ως κάτωθι:

ι) Διοίκησης.

- Διοικητής Ταγ/ρχης ΦΩΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ.

- Υπασ/τής, 1ον, 4ον Ε.Γ. Ανθ/γός ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΠΡΟΚΟΠΗΣ.

- Υπασπιστής, Ανθ/γός ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ.

- 2ον, 3ον, Ε.Γ. Ανθ/γός ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ ΞΑΝΘΟΣ

ιι). 1ος ΛΟΧΟΣ. Απετελέσθη εξ ανδρών προερχομένων εκ ΦΙΛΙΑΣ, ΜΑΣΣΑΡΙ και ΑΥΛΩΝΟΣ.

- Διοικητής Λόχου ο Ανθ/γός Χ' ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

ιιι). 2ος ΛΟΧΟΣ. Απετελέσθη εξ ανδρών εκ ΠΑΛΑΙΟΜΕΤΟΧΟΥ.

- Διοικητής Λόχου ο Ανθ/γός ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΕΡΜΗΣ.

ιiv). 3ος ΛΟΧΟΣ. Απετελέσθη εκ σπουδαστών της Παιδαγωγικής Ακαδημίας.

- Διοικητής Λόχου ο Ανθ/γός ΛΟΙΖΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ.

v). ΛΟΧΟΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΩΣ. Απετελέσθη εκ σπουδαστών της Παιδαγωγικής Ακαδημίας.

- Διοικητής Λόχου ο Ανθ/γός ΠΑΣΙΑΡΔΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ.

γ). Την 11/10/63 ήρξατο εις Στρατόπεδον ΜΑΜΜΑΡΙ εκπαίδευσις των στελεχών της Μονάδος, ήτις επερατώθη την 6/12/63. Ευθύς αμέσως ήρξατο εκπαίδευσις των Λόχων κεχωρισμένως ήτις και επερατώθη την 21/12/63. Ως εκπαιδευταί εις την εκπαίδευσιν στελεχών εχρησιμοποιήθησαν.....

και δια την εκπαίδευσιν των Λόχων οι Δ/ταί, Διμοιρίται και ομαδάρχαι τούτων, αξ/κοί και υπ/κοί του Κυπρ. Στρατού υπό την επίβλεψιν.....

Ο διατιθέμενος οπλισμός δια την εκπαίδευσιν ήτο ελάχιστος, αποτελούμενος εκ (3) Μπρεν, (3) τριών Αγγλικών τυφεκίων δι' ολόκληρον την Μονάδα. Η εκπαίδευσις των ειδικοτήτων του Λόχου Υποστηρίξεως εγένετο εις ειδικά σχολεία με εκπαιδευτάς.

2. ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ.

α). Διά την συγκρότησιν της μονάδος εχρησιμοποιήθησαν περί τους 20 αξ/κοί του Κυπρ. Στρατού και ισάριθμοι υπ/κοί.

β). Ο εξοπλισμός της Εφεδρείας προεβλέφθη δια μετά την 25/12/63 και ως εκ τούτου άμα τη ενάρξει της Μάχης της Λευκωσίας αύτη ευρέθη άνευ οπλισμού.

γ). Η οργάνωσις και εκπαίδευσις των τμημάτων υπήρξε από πάσης απόψεως άριστη προς τιμήν των αξ/κών του Κυπρ. Στρατού και των.....

Το μεγάλο πρόβλημα όπως φαίνεται κι από το έγγραφο της εφεδρείας του Αρχηγείου της Οργάνωσης ΑΚΡΙΤΑΣ ήταν η εξεύρεση οπλισμού. Κι αυτό όχι γιατί το επίσημο κράτος δεν μπορούσε να εξασφαλίσει, έστω και με δυσκολία, αλλά όλα έπρεπε να γίνουν με μυστικότητα και συνωμοτισμό για να μη το πληροφορηθούν οι Τούρκοι.

Σε κάποιο σταδιο, σαν τα πράγματα έδειχναν ότι -οδηγούνταν προς τη σύγκρουση με τους Τούρκους ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης που αγωνιούσε για την ανυπαρξία οπλισμού πήγε στην Ελλάδα και ζήτησε από τον Υπουργό Εξωτερικών Ευάγγελο Αβέρωφ όπως προμηθεύσει την Κύπρο με οπλισμό η επίσημη Ελλάδα.

Ο Αβέρωφ όμως αντέδρασε έντονα διαφωνώντας με τον εξοπλισμό των Ελλήνων, γιατί όπως υποστήριζε, δεν υπήρχε δυνατότητα στους Τούρκους να διενεργήσουν πραξικόπημα όπως το ονόμασε ή να κινηθούν για ανατροπή των συμφωνιών.

Ο Αβέρωφ και γενικά η Ελληνική Κυβέρνηση ήθελαν να ελέγχουν πλήρως την κατάσταση, έστω κι αν επέτρεψαν στους Ελληνες αξιωματικούς να ετοιμάσουν

τα σχέδια άμυνας της Κύπρου.

Ο Γιωρκάτζης συγκρούστηκε με τον Αβέρωφ και σαν απέτυχε γύρισε στην Κύπρο. Τον ακολούθησε στην Αθήνα ο Πρόεδρος της Βουλής Γλαύκος Κληρίδης ο οποίος όπως αποκάλυψε αργότερα εκλιπαρούσε κυριολεκτικά την ελληνική Κυβέρνηση για τρεις μέρες να του δώσει οπλισμό, αλλά και πάλι χωρίς αποτέλεσμα.

Γι' αυτές τις λεπτομέρειες μίλησε ο Γλαύκος Κληρίδης αργότερα το **1967** σαν ηγέρθη το θέμα της μη κατάλληλης προετοιμασίας της Κυβέρνησης για αντιμετώπιση των τουρκικών σχεδίων.

Είπε ο Κληρίδης σε δημόσια δήλωση του στις **3 Φεβρουαρίου 1967**:

" Πιστεύω ακράδαντα ότι είναι καιρός ο Κυπριακός λαός να πληροφορηθεί για τα πραγματικά γεγονότα:

α. Η Κυπριακή Κυβέρνηση, η οποία κατηγορήθηκε επανειλημμένα ότι ενώ γνώριζε τις τουρκικές προετοιμασίες για ανταρσία δεν πήρε τα απαιτούμενα μέτρα για τον εξοπλισμό των Ελλήνων Κυπρίων, απέστειλε επανειλημμένα τον Υπουργό Εσωτερικών στην Αθήνα κατόπιν δε πολλών παραστάσεων και λεπτομερούς ενημέρωσης της τότε Ελληνικής Κυβέρνησης για τις τουρκικές προετοιμασίες και τον οπλισμό που διέθεταν οι τουρκοκύπριοι, κατόρθωσε να πείσει την Ελληνική Κυβέρνηση όπως αποστείλει οπλισμό, δυστυχώς όμως ασήμαντο.

β. Για εφαρμογή των αμυντικών σχεδίων τα οποία καταρτίστηκαν από ανωτέρους Έλληνες αξιωματικούς χρειαζόταν αριθμός λόχων και ταγμάτων.

γ. Ο οπλισμός που παρασχέθηκε δεν ήταν αρκετός για τον εξοπλισμό των δυνάμεων που απαιτούνταν για αυτό και εξοπλίσθησαν αυτές κατά το πλείστον με κυνηγετικά όπλα.

δ. Εν όψει της κατάστασης αυτής πήγα εκ μέρους της Κυπριακής Κυβέρνησης στην Αθήνα και ζήτησα από τους αρμοδίους την αποστολή ικανοποιητικού οπλισμού.

ε. Σε συνάντηση με τον τότε Υπουργό Εξωτερικών

κ. Αβέρωφ παρουσία του κ. Πηλαβάκη και του κ. Λαγάκου του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελλάδας, κατέβαλα προσπάθεια όπως μεταπεισθεί η Ελληνική Κυβέρνηση και αποστείλει τον αναγκαίο οπλισμό στην Κύπρο. (Σε μια άλλη δήλωση του δυο μέρες νωρίτερα ο Γλαύκος Κληρίδης ανέφερε ότι παρέμεινε στην Αθήνα για τρεις μέρες εκλιπαρώντας να του δοθεί οπλισμός και αντί αυτού απεπέμφθη).

Στ. Ο τότε Υπουργός Εξωτερικών κ. Αβέρωφ με πληροφόρησε ότι η εκτίμηση της Ελληνικής Κυβέρνησης για τις τουρκικές προθέσεις δεν συνέπιπτε με εκείνη της Κυπριακής και ότι κατά τη γνώμη της Ελληνικής Κυβέρνησης οι τουρκοκύπριοι δεν θα προέβαιναν σε πραξικόπημα για να ανατρέψουν τις συμφωνίες της Ζυρίχης με τις οποίες είχαν εξασφαλίσει ορισμένα προνόμια και ότι μάλλον είχαν την εντύπωση ότι εμείς θέλαμε τον οπλισμό για να προχωρήσουμε στην ανατροπή των συμφωνιών.

Στη συνέχεια ο κ. Υπουργός μου εξήγησε ότι καμιά απόπειρα δεν έπρεπε να γίνει για την ανατροπή των συμφωνιών Ζυρίχης και Λονδίνου, διότι κατά τη γνώμη του η Κύπρος, δεν μπορούσε να τύχει επιτυχούς άμυνας εκ μέρους της Ελλάδας εναντίον τουρκικής εισβολής λόγω της απόστασης της από την Ελλάδα και εξ αιτίας του γεγονότος ότι ο παρεχόμενος οπλισμός προς την Τουρκία από τους συμμάχους ήταν πολύ μεγαλύτερος από εκείνο που παραχωρείται προς την Ελλάδα για αυτό και η Τουρκία διέθετε υπεροχή σε οπλισμό".

Τα πράγματα κυλούσαν μέσα σε ένταση, καθώς συνεχίζονταν οι καυγάδες στον πολιτικό τομέα γύρω από τα χωριστά Δημαρχεία που ζητούσαν οι Τούρκοι, τις διαφωνίες για τη φορολογία, την πρόσληψη Τούρκων στη Δημόσια Υπηρεσία της Δημοκρατίας για εκπλήρωση των επιταγών του Συντάγματος για **70:30**, την παραχώρηση περισσότερης βοήθειας στην τουρκοκυπριακή κοινότητα, τη λήψη όλο και περισσότερων χωριστικών αποφάσεων.

Μέσα σ' αυτό το κλίμα η Οργάνωση ΑΚΡΙΤΑΣ συνέχιζε να οργανώνεται μυστικά και να

στελεχώνεται και να εξασφαλίζει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο κάποιο οπλισμό.

Όταν ο Πρόεδρος Μακάριος ετοιμαζόταν να υποβάλει τις προτάσεις του στους Τούρκους για συνταγματικές μεταρρυθμίσεις θέλησε να ενημερωθεί και για τις δυνατότητες που είχε η οργάνωση να αντιμετωπίσει τυχόν βίαιη αντίδραση των Τούρκων στα σχέδια του.

Κάλεσε στο γραφείο του το Νοέμβριο του 1963 τον Επιτελάρχη της Οργάνωσης ΑΚΡΙΤΑΣ Νίκο Κόση.

- Μακαριώτατε, δεν είμαστε ακόμα εντελώς έτοιμοι, ήταν η άποψη του Νίκου Κόση.

Ο Μακάριος φώναξε επίσης και το Γιωρκάτζη για να τον ενημερώσει για τα σχέδια και τις πληροφορίες που είχε για τους Τούρκους.

Ο Γιωρκάτζης ήταν πάντα έτοιμος. Πήγε στο Προεδρικό με ένα ογκώδη φάκελο κι αφού ενημέρωσε το Μακάριο τον πληροφόρησε παράλληλα και για την κατάσταση ετοιμότητας της δικής μας πλευράς.

Είπε ότι είχαν δημιουργηθεί οι πυρήνες σε όλες τις πόλεις και ότι είχε αρχίσει η συγκρότηση των ειδικών μονάδων του Αστυνομικού Σώματος ενώ παράλληλα στην Οργάνωση είχαν μνηθεί κι αρκετοί πολίτες που, όπως έχει αναφερθεί, προέρχονταν κυρίως από τις τάξεις των αγωνιστών.

Ανέφερε ακόμα στο Μακάριο ότι η οργάνωση βρισκόταν σε μειονεκτική κυρίως θέση έναντι των Τούρκων όσον αφορά τον οπλισμό.

Ο Μακάριος όμως ήταν αποφασισμένος να προχωρήσει στην υποβολή των συνταγματικών προτάσεων προς τους Τούρκους. Έτσι είπε στο Γιωρκάτζη να συγκαλέσει τους υπευθύνους όλων των πόλεων σε σύσκεψη στο Προεδρικό Μέγαρο για να τους μιλήσει ο ίδιος. Ήθελε να ακούσει κι από τους ίδιους από πρώτο χέρι για το τι γινόταν.

Πάντα ο Μακάριος διασταύρωνε τις πληροφορίες που του έδινε ο Γιωρκάτζης. Ήταν μια τακτική που εφάρμοζε να καλεί κι άλλους ανθρώπους που σχετίζονταν με όσα έκαμνε ο Γιωρκάτζης ώστε να βεβαιώνεται, όσο μπορούσε, για εκείνα που του έλεγε.

Πολλές φορές έβλεπε τα όσα του ανέφερε ο Γιωρκάτζης με κάποια καχυποψία σε σημείο που ήθελε σε κάποιο στάδιο ο Επιτελάρχης Νίκος Κόσης να είναι υπόλογος σ' αυτόν, πράγμα που ποτέ δεν δέχθηκε ο Κόσης, λόγω των δεσμών του με το Γιωρκάτζη.

Η σύσκεψη πραγματοποιήθηκε τρεις μέρες μετά τη συνάντηση Μακαρίου- Γιωρκάτζη και σ' αυτήν πήραν μέρος πέντε Υπουργοί μεταξύ των οποίων και ο Γιωρκάτζης, ο Ταξίαρχος Περίδης διοικητής του Τριμερούς Στρατηγείου, άλλοι δυο ανώτατοι αξιωματικοί, ο Επιτελάρχης της Οργάνωσης Νίκος Κόσης κι οι Νίκος Ιωάννου Ψωμάς από τη Λευκωσία, Αριστος Χρυσοστόμου από τη Λεμεσό, Π. Παυλάκης από την Αμμόχωστο, Στέλιος Κατσελλής από την Κερύνεια και μερικοί άλλοι Επιτελείς του ΑΚΡΙΤΑ.

Ο Μακάριος ζήτησε ενημέρωση από τους υπευθύνους των επαρχιών.

Αυτοί του ανέφεραν ότι ενώ η συγκρότηση των ομάδων και η στρατιωτική εκπαίδευση των μελών της οργάνωσης συνεχιζόταν κανονικά δεν υπήρχε ο αναγκαίος οπλισμός.

Για το τελευταίο ο Μακάριος παρατήρησε:

- Καλά, όπλα θα έχετε.

Δεν είπε από πού θα εξασφαλιζονταν τα όπλα αλλά οι πληροφορίες του Πολύκαρπου Γιωρκάτζη ανέφεραν ότι ο Μακάριος είχε υπόψη του την ΕΛΔΥΚ. Εκείνες τις μέρες θα έφθανε το οπλιταγωγό του ελληνικού πολεμικού ναυτικού για αντικατάσταση των ανδρών της ΕΛΔΥΚ κι ανέμενε ότι θα μετέφερε αρκετό οπλισμό-κάτι που τελικά δεν έγινε.

Ο Μακάριος, ωστόσο, προχώρησε στην υποβολή των προτάσεων του για συνταγματικές μεταρρυθμίσεις προς τους Τούρκους στις αρχές Δεκεμβρίου **1963**.

Στόχος του Μακαρίου σύμφωνα με μετέπειτα δηλώσεις του Τάσσου Παπαδόπουλου, ενός από τους στενούς συνεργάτες του και μέλους της Οργάνωσης, δεν ήταν να επιβάλει τις συνταγματικές μεταρρυθμίσεις, αλλά να τις συζητήσει μαζί τους.

Έτσι ο Γιωρκάτζης, ως αρχηγός της Εθνικής

Οργάνωσης Κυπρίων, διέταξε εντατικοποίηση της στρατιωτικής εκπαίδευσης των μελών της και βεβαίωσε με διαταγή του ότι επέκειτο η άφιξη οπλισμού.

Σύστηνε παράλληλα εχεμύθεια και προσοχή από τους Τούρκους αρκετοί από τους οποίους τότε κατείχαν θέσεις κι άλλα σημαντικά πόστα στην αστυνομία και τη Δημόσια Υπηρεσία.

Καλούσε επίσης όλους να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί από τους Αγγλους πράκτορες οι οποίοι παρακολουθούσαν άγρυπνα τις κινήσεις των Ελλήνων.

Όμως, παρά το γεγονός ότι η Οργάνωση δεν ήταν απόλυτα έτοιμη, ιδιαίτερα σε οπλισμό, ο Μακάριος, προχώρησε στα σχέδιά του, τα οποία, ωστόσο, δεν πρόβλεπαν επιβολή των συνταγματικών μεταρρυθμίσεων που πρότεινε, αλλά συζήτηση των δεκατριών σημείων, ώστε να μπορεί το κράτος, όπως πίστευε, να λειτουργεί.

Την ίδια περίοδο παράλληλα με τους Έλληνες προετοιμάζονταν κι οι Τούρκοι, με τη δικαιολογία, όπως έλεγαν, για να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους, αλλά και για να αποκρούσουν τυχόν προσπάθεια των Ελλήνων να επιβάλουν αυτά που επιδίωκαν με τη βία.

Ουσιαστικά κι οι δυο πλευρές προετοιμάζονταν στρατιωτικά για κάθε ενδεχόμενο και η μια πλευρά παρακολουθούσε την άλλη με το δάκτυλο στη σκανδάλη.